

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Handelingen 15

Handelingen 15 is de hoeksteen van een doctrine die zegt dat verschillende delen uit Gods Wet zijn afgeschaft. Er wordt geleerd dat de vergadering in Jeruzalem de baanbrekende beslissing nam dat men bekeerde heidenen geen gehoorzaamheid aan Gods Wet, geschreven door Mozes, moest onderwijzen.

Is dit echt wat Handelingen 15 ons wil leren?

In vers 1 lezen we dat de discussie ging over een verkeerde lering, namelijk: je redding hangt af van je werken, zoals de besnijdenis. Maar wat betekent vers 5 dan? Moeten we nog steeds gehoorzaam zijn aan Gods Wet, zoals in vers 5 wordt beweerd?

Vaak wordt de context van deze verzen niet onderzocht door diegenen die verwijzen naar het besluit van de vergadering in Jeruzalem. Wat is de betekenis en het doel van de vier geboden die we in vers 20 kunnen lezen?

Waarom negeren de meesten dat vers 21 ook onderdeel is van het besluit? Eigenlijk is dat heel vreemd! Waarom worden de woorden van Jakobus genegeerd? Zei hij dwaze dingen? Wat is het doel van vers 21 in het besluit van Jakobus?

We moeten ons inspannen om alles te onderzoeken en te toetsen aan de Schrift. Daarbij moeten we ons enkel vasthouden aan het goede.

Laten we Handelingen 15 lezen.

Handelingen 15:1-21

¹ En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden. ² Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond, bepaalden zij dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan. ³ Nadat zij dan door de gemeente uitgeleide gedaan waren, reisden zij door Fenicië en Samaria en vertelden over de bekering van de heidenen, en zij

bezorgden al de broeders grote blijdschap. ⁴ Toen zij in Jeruzalem gekomen waren, werden zij ontvangen door de gemeente en de apostelen en de ouderlingen; en zij deden verslag van alles wat God door hen gedaan had. ⁵ Maar, zeiden zij, er zijn er enigen opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de wet van Mozes in acht te nemen. ⁶ En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bezien. ⁷ En toen daarover een heftige woorden strijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons mij uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven. ⁸ En God, de Kenner van de harten, heeft getuigenis aan hen gegeven door hun de Heilige Geest te geven, evenals aan ons; ⁹ en Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, en heeft hun hart door het geloof gereinigd. ¹⁰ Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaders en ook wij niet hebben kunnen dragen? ¹¹ Maar wij geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig te worden als ook zij. ¹² En heel de menigte zweeg, en zij hoorden Barnabas en Paulus vertellen wat voor grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. ¹³ En toen zij zwegen, antwoordde Jakobus: Mannenbroeders, luister naar mij. ¹⁴ Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. ¹⁵ En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat: ¹⁶ Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, ¹⁷ opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. ¹⁸ aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. ¹⁹ Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken, ²⁰ maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed. ²¹ Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.

We moeten onszelf een aantal vragen stellen:

1) Welke partijen maakten deel uit van het conflict? We hebben:

Groep A: De vergadering in Jeruzalem (vers 4) – Dit is het kerkleiderschap van de eerste eeuw. Zij besloten om te vergaderen en nemen uiteindelijk de beslissing die dan aan de heidenen wordt gestuurd.

Groep B: Het besnijdenis Gezelschap (vers 1) – Zij geloven dat de besnijdenis een voorwaarde is voor verlossing (ze zijn wettisch) en ze leren deze doctrine aan de bekeerde heidenen. Deze groep vinden we ook in Galaten 2:12.

Groep C: De gelovigen uit de sekte van de Farizeeën (vers 5) – Zij worden –en dit is belangrijk– overtuigde gelovigen genoemd. Zij zijn (natuurlijk) gered door geloof en ze weten heel goed dat ze niet gered kunnen worden door de Wet te houden. Ze houden de Wet uit gehoorzaamheid – net zoals Paulus die ook een Farizeeër was. Het is heel belangrijk om dit te begrijpen. De Schrift noemt deze groep ‘gelovigen’ EN deze groep leerde dat de Wet van God, geschreven door Mozes, **NOG STEEDS VAN KRACHT IS.**

Groep D: Pas bekeerde heidenen (vers 7, 12, 14, 17-20, 23) – Deze groep is onlangs tot geloof

gekomen, maar velen zitten nog vast aan hun afgodendienst en heidense tradities; zoals het drinken van bloed, tempelprostitutie, het eten van onreine/verstikte dieren en het aanbidden van afgoden (vers 20).

2) Waar ging de discussie over? We ontdekken dat er eigenlijk twee standpunten zijn in de discussie in Handelingen 15.

Standpunt 1 – De Wet van Mozes moet gehouden worden als onderdeel van je verlossing:

Handelingen 15:1

¹ En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.

Het ‘Besnijdenis Gezelschap’ – een specifieke Joodse denominatie – leerde de nieuwe gelovigen die buiten Jeruzalem woonden, dat de Wet van Mozes – te beginnen met de besnijdenis – nodig/vereist was voor verlossing.

Deze groep dwongen Paulus en Barnabas om naar Jeruzalem te reizen om deze zaak op te lossen.

Standpunt 2 – Eerst komt geloof en uit gehoorzaamheid houd je de Wet van Mozes.

Handelingen 15:5

⁵ Maar, zeiden zij, er zijn er enigen opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de wet van Mozes in acht te nemen.

In vers 5 gaat het over Farizeeën die ‘gelovig zijn’, wat betekent dat ze geloof hebben. Deze groep wordt in vers 5 gelovigen genoemd, wat betekent dat ze geloven in Jezus als de enige weg tot verlossing. De andere groep in vers 1 verwachtte redding uit werken.

Het is belangrijk om te beseffen dat de groep in vers 1 niet bestond uit gelovigen, want zij geloofden dat verlossing alleen mogelijk was door het houden van de Wet. Ze geloofden dat ze hun eigen redding konden bewerken (wetticisme), in plaats van te vertrouwen op het volbrachte werk aan het kruis. Je bent niet gered of je wordt niet een gelovige genoemd als je overtuigd bent dat Gods Wet je zal redden.

De groep in vers 1 was ook van buiten Jeruzalem, terwijl de groep in vers 5 maar een tijd later verschijnt binnen Jeruzalem.

Het gaat hier dus duidelijk om twee verschillende groepen met twee verschillende doctrines, uit twee verschillende plaatsen, uit twee verschillende partijen, en allebei proberen ze hun visie op te leggen aan de pas bekeerde heidenen. Daarom was het noodzakelijk dat beide standpunten in de vergadering in Jeruzalem werden besproken voordat er een beslissing kon worden genomen.

We hebben dus twee discussies van de twee belangrijkste groepen. Eén van deze standpunten zal juist zijn, het andere zal duidelijk verkeerd zijn.

Samengevat gaat het conflict erover of de heidenen zich aan de Wet van Mozes moeten houden als voorwaarde voor hun redding (vers 1) of dat ze zich aan de Wet van Mozes moeten houden uit gehoorzaamheid, die volgt uit het geloof (vers 5). De discussie gaat over deze twee keuzes.

Nergens in hoofdstuk 15 of waar dan ook in de Schrift, wordt er een derde standpunt gegeven waarin de

Wet van Mozes volledig of deels afgeschaft zou zijn. Dit is GEEN discussiepunt. Dit is NIET de reden waarom de vergadering plaatsvond.

Ze kwamen bij elkaar om de doctrines uit vers 1 en vers 5 te bespreken. Dit zijn de twee keuzes. Het is heel belangrijk om dit te begrijpen want velen negeren de reden van de discussie en bedenken een nieuwe discussie in een nieuwe context.

De verzen 1 tot 5 schetsen de context en de bijzonderheden van de discussie:

Brengt het houden van de Wet je redding of brengt het houden van de Wet gehoorzaamheid teweeg in je geloof na je redding?

De bekeerde heidenen hielden zich blijkbaar niet echt of misschien helemaal niet, aan de Wet van Mozes; anders was er geen reden geweest voor de discussie.

In de verzen 6 en 7 lezen we dat de vergadering bijeen werd geroepen om over deze zaak te praten, en dit werd uiteindelijk een groot conflict.

In de verzen 7 tot 12 gebeuren er verschillende dingen. Petrus stond op en bewees met zijn getuigenis dat de heidenen gered konden worden door hun geloof. Dit is een rechtstreeks bewijs tegen het 'Besnijdenis Gezelschap', of 'standpunt 1'.

In vers 10 verwijst Petrus naar de Schrift en merkt hij op dat niemand in de Schrift ooit de Wet perfect kon houden om zo zijn redding te bewerken. Niemand is er ooit in geslaagd om dat juk te dragen. Dit betekent dat redding op een andere manier moet komen.

We weten dat gehoorzaamheid aan Gods Wet geen onredelijk of ondraaglijk juk is, want God zegt Zelf dat Zijn Wet niet moeilijk is (Deuteronomium 30:11-16, 1 Johannes 5:3). Als God zegt dat de Wet van God, door Mozes geschreven, niet moeilijk is, dan kan het niet zijn dat Petrus zegt dat de Wet slavernij of een ondraaglijk juk is.

Wat Petrus bedoelt als hij het heeft over 'een juk dat we niet konden dragen', moet op één of andere manier betrekking hebben op deze in vers 1; maar gaat niet in tegen wat God zei. Het ondraaglijke juk is een doctrine dat leert dat we gered worden door de Wet en de geboden van mensen.

Redding als gevolg van het houden van de Wet is inderdaad onmogelijk. Daarom is Gods genade nodig. Dit is ook een rechtstreeks bewijs tegen de theologie van het 'Besnijdenis gezelschap', of 'standpunt 1'.

Petrus neemt duidelijk het overblijvende 'standpunt 2' in, namelijk de stelling dat de gelovigen nog steeds de Wet van Mozes houden uit gehoorzaamheid, niet voor hun redding, maar juist door hun redding. Merk op dat Petrus niets zegt tegen 'standpunt 2' (deze in vers 5).

Petrus vervolgt zijn betoog dat het geloof van de heidenen openbaar is geworden in deze heidense bekeerlingen door de genade van Jesjoea de Messias (vers 11). Dit snoerde de mond van het 'Besnijdenis Gezelschap' – 'standpunt 1', en het bevestigde de aanhangers van het geloof – 'standpunt 2'.

Dit dreef Paulus en Barnabas om voor nog meer bewijs te zorgen dat de heidenen niet door hun werken of het doen van de Wet gered waren, maar door geloof (vers 12).

Merk op dat het debat dat aan de gang is, nog steeds gaat om hetzelfde discussiepunt van vers 1 en vers 5. Een zogezegd 'nieuw debat', namelijk de vraag of iets van Gods Wet afgeschafte werd, komt nog steeds niet voor in de tekst. Het gaat hier nog steeds over het debat dat in vers 1 en vers 5 werd genoemd; moet je de Wet van Mozes houden om gered te worden, of houd je de Wet van Mozes omdat je tot geloof bent gekomen?

We gaan verder met de verzen 13 tot 19.

Handelingen 15:13-15

¹³ En toen zij zwoegen, antwoordde Jakobus: Mannenbroeders, luister naar mij. ¹⁴ Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. ¹⁵ En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:

Nadat het verhaal van drie getuigen is gehoord, komt Jakobus met de laatste getuigenis dat rechtstreeks uit de Schrift komt. De aanpak van Jakobus is heel belangrijk, omdat God -volgens Zijn Woord- niets doet zonder het eerst aan Zijn profeten bekend te maken (Amos 3:7). Jakobus weet dit natuurlijk en begint te onderwijzen wat de profeten over deze kwestie hebben gezegd.

In Jeremia 3:8-10 lezen we dat het Huis van Israël, het Noordelijke Rijk van Israël, gescheiden was en onder de natiën verspreid werd; in andere woorden: ze waren heidenen geworden. Jakobus bewijst dat het altijd Gods plan is geweest om hen die gescheiden waren, het Huis van Israël, weer bijeen te verzamelen, samen met het Huis van Juda, om zo heel Israël te redden (Ez. 37, Rom. 11, Ef. 2, Jer. 31, Ez. 36, Hand. 2:36, Matt. 10:5-7, 15:24, Zach. 8:13).

De woorden van de profeten die Jakobus aanhaalt, komen overeen met wat Petrus had gezegd:

Handelingen 15:15-17

¹⁵ En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:
¹⁶ Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, ¹⁷ opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.

Hiermee is de kwestie zo goed als opgelost. De stelling van het Besnijdenis Gezelschap is duidelijk ontkracht. De groep met hun theologische standpunt in vers 1 blijkt, door de vaststelling van twee of drie getuigen, het fout te hebben.

De uitkomst van deze kwestie is dat redding niets te maken heeft met het houden van de Wet (vers 1). Het enig overgebleven standpunt in deze discussie, is dat de heidenen de Wet van Mozes uit gehoorzaamheid moeten houden (vers 5).

Nogmaals: niemand heeft kritiek geuit op de doctrine die in vers 5 wordt aangehaald. 'Diegenen in vers 5' hebben het dus juist. We zullen zien dat de uiteindelijke beslissing die naar de heidenen wordt gezonden, de beslissing van de vergadering ondersteunt. Dit wordt duidelijk als Jakobus instemt met deze van vers 5.

Handelingen 15:18-19

¹⁸ Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. ¹⁹ Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken,

Zoals eerder gezegd: Gods Wet is niet moeilijk (Deutr. 30:11-16, 1 Joh. 5:3). Waarom zegt Jakobus dan dat het de pas bekeerde heidenen niet moeilijk moet worden gemaakt? Er zijn twee mogelijke redenen. Het dragen van het juk uit vers 1 (redding door werken) is een juk dat niemand kan dragen. Jakobus maakt dan ook duidelijk dat redding alleen door het geloof is. Dit is zeker waar en zou de bedoeling kunnen zijn van Jakobus' stelling.

Als we echter kijken naar de context van de volgende twee verzen, dan lijken de woorden van Jakobus dieper te gaan. Jakobus gaat een stapje verder.

Het is een juk om te verwachten dat gelovigen Gods Wet houden om gered te worden. Het is evenzeer onredelijk om te verwachten dat nieuwe gelovigen onmiddellijk Gods wegen zouden begrijpen en bewandelen. De bekeerde heidenen moesten duidelijk de wegen van God nog leren. Niemand kan al Gods wegen van de ene op de andere dag begrijpen.

Zoals in vers 18 staat: Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. Natuurlijk is dat niet zo voor ons. Wij zijn God niet; wij moeten Gods wegen leren. Dit wil Jakobus duidelijk maken.

Er wordt nog steeds van de gelovigen verwacht dat ze Gods wegen gehoorzamen, zoals ook dezen in vers 5 zeiden. Maar het lijkt alsof degenen in vers 5 de verwachting hadden dat iedere pas bekeerde onmiddellijk de hele Wet van God, opgeschreven door Mozes, moest houden. Wij zijn God niet en we kennen niet al Zijn werken op het moment dat we tot geloof komen. Jakobus moet dit oplossen.

Er is echter nog steeds een verschil met degenen in vers 1, het Besnijdenis Gezelschap. Deze groep verwachtte van andere gelovigen dat ze zich aan de Wet hielden om daardoor te worden gered. De gelovigen in vers 5 hebben een ander standpunt. Zij zijn overtuigd van redding door geloof. Ze geloven dat gehoorzaamheid een gevolg is van ons vertrouwen in het Woord van God; niet een poging om redding te verdienen.

Als er één iets is dat belangrijk is om te begrijpen in deze studie, dan is het wel dat er een verschil is tussen wetticisme; redding door werken, en gehoorzaamheid aan het Woord van God *door* ons geloof. Het eerste is on-Bijbels, het tweede is wat de Schrift leert over gehoorzaamheid.

In plaats van onredelijke verwachtingen te hebben van de bekeerde heidenen, biedt Jakobus een makkelijk leerproces aan in de verzen 20 en 21, dat in overeenstemming is met de Schrift en waardoor Gods wegen (Zijn Wet) geleidelijk aan worden geleerd.

De mening van de groep in vers 5 is begrijpelijk. Dit is een nieuwe situatie voor de Joden. Zij moeten beseffen dat de heidenen niet waren grootgebracht in Gods wegen... er is tijd voor nodig. Het zou een onrealistische last en een juk zijn om te eisen dat iemand van de ene op de andere dag Gods Wet zou kennen.

De heidenen komen uit een cultuur die diep geworteld is in heidense tradities en religie. Het is het enige dat ze ooit kenden en ze weten nog niet hoe ze volledig in Gods wegen kunnen wandelen. Het eerste dat aangepakt moest worden bij deze nieuw gelovigen was hun aanbidding van meerdere goden, afgodendienst (tempelprostitutie en het drinken van bloed),... We kunnen niet twee heren dienen, de

tafel van God en de tafel van de demonen (Lukas 16:13, 1 Kor. 10:21).

In de vergadering wordt besloten dat de nieuwe gelovigen eerst het volgende moeten aanpakken en dat ze zich daar eerst op moeten richten:

Handelingen 15:20

²⁰ maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed.

Deze richtlijnen komen rechtstreeks uit de Wet van Mozes (Lev. 17:12-16, Deut. 32:17).

In plaats van hen te overweldigen met de hele Wet van Mozes, was de aanbeveling van de vergadering dat ze eerst de belangrijkste zonden zouden aanpakken, te beginnen met afgodendienst – wat hetzelfde is als het aanbidden van demonen volgens de brieven van Paulus.

Ook nu gaan we precies zo om met pas bekeerden. Eerst wordt de focus gelegd op de schaamteloze, gewichtigste zonden om in de loop der tijd aan de rest werken.

Gelovigen kunnen geen deel hebben aan heidense, cultische afgoderij en op hetzelfde moment beweren de ene ware God te volgen. Deze kwestie moest eerst aangepakt worden. We kunnen geen twee heren dienen, God en Satan.

Van zodra de bekeerde heidenen deze dingen hebben aangepakt, zouden ze opnieuw toegelaten kunnen worden in de synagogen vanwege een heel belangrijke reden die we in de discussie in vers 5 vonden, de winnaars van de discussie.

De daaruit volgende vraag is deze: moeten we als gelovigen ons enkel aan deze vier geboden houden?

Dat zou echt dwaas zijn. Het zou betekenen dat we aan de ene kant tempelprostitutie moeten vermijden maar dat je wel iemand kan vermoorden of mag stelen. Er is duidelijk meer aan de hand. Er ontbreekt nog iets waar vaak geen aandacht aan wordt besteed. Er is namelijk nog een vers dat deel uitmaakt van de beslissing van de vergadering en dat we nog niet hebben besproken. Er is nog een vers dat nooit aangehaald wordt in de hedendaagse theologische uiteenzettingen over Handelingen 15.

Waarom? Omdat ze niet weten wat ze hiermee aan moeten.

De vraag die dan rijst is: de vergadering had als uiteindelijke beslissing van de discussie ‘Partij of Groep B’; maar wat was dan hun plan om de nieuwe gelovigen vooruit te helpen in hun gehoorzaamheid aan de Wet van Mozes?

Het staat in vers 21:

Handelingen 15:21

²¹ Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.

Omdat de Schrift geen nietszeggende woorden bevat en omdat ook dit vers van belang is, weten we dat

dit deel uitmaakt van hun plan voor de bekeerde heidenen.

Het Griekse woord dat vertaald wordt met 'want' (gar) betekent dat het verwijst naar iets dat al eerder is gezegd. Het betekent: uitbreiden op wat gezegd werd. Het betekent dat Jakobus bedoelde dat er meer dan deze vier instructies waren (vers 20), maar dat dit in feite in vers 21 verduidelijkt wordt.

Zoals Jesjoea (Jezus) ons gebod, moeten we alles in acht nemen en doen wat onderwezen wordt op de stoel van Mozes (de Wet van Mozes – Mat. 23:1-3) en moeten we alle volken onderwijzen om dat te doen (Mat. 28:19-20).

Het is duidelijk dat van de nieuwe gelovigen meer verwacht wordt in hun gehoorzaamheid aan God dan alleen hun valse goden en cultische tempel praktijken te verwijderen. Het nalaten van de afgodendienst is slechts de prioriteit en moet onmiddellijk aangepakt worden. Maar hoe zit het dan met gehoorzaamheid aan de rest van de geboden?

Het antwoord staat in vers 21.

Daar lezen we dat ze dit zullen ontdekken en leren doorheen hun studie van de Schrift op de Sabbatten wanneer de Wet van Mozes vanaf de stoel van Mozes wordt voorgelezen.

Jesjoea (Jezus) zei dat we moesten in acht nemen en doen wat voorgelezen wordt vanaf deze stoel (Mat. 23:3). Dit verschilt niet veel van hoe het hedendaagse Christendom met pas bekeerden omgaat. We moeten eerst de belangrijkste zonden aanpakken en dan verwachten we dat ze de rest zullen ontdekken tijdens hun wandel en studie in Gods Woord. We overstelpen hen niet direct wanneer ze net tot geloof zijn gekomen.

Niemand kan van het ene op het andere moment al zijn zonden afleggen. Het is een voortdurend proces, je hele leven lang, waarbij perfectie nooit wordt behaald, maar waarin we voortdurend moeten streven naar: 'ga en zondig niet meer'.

Jakobus wijst erop dat de Wet van Mozes elke sabbat in de synagogen vanaf de stoel van Mozes wordt voorgelezen als een middel om hen geleidelijk aan te laten groeien in hun studie van en gehoorzaamheid aan het Woord van God. Welk ander doel kan Jakobus voor ogen hebben gehad toen hij die uitspraak deed in vers 21?

Geen enkele!

Dit is precies de reden waarom de meeste Bijbelcommentatoren dit vers nooit aanhalen als ze Handelingen 15 gebruiken om hun 'afschaffing van de Wet' gedachte te ondersteunen.

Dat is een probleem.

Sommigen besloten na het lezen van Handelingen 15 dat de Wet van Mozes afgeschaft is. Om tot dit besluit te kunnen komen, zouden we het volgende moeten doen:

1) We zouden de uitdrukkelijk verklaarde discussiepunten in vers 1 en vers 5 moeten negeren en in plaats daarvan een onbestaand discussiepunt moeten toevoegen met de vraag of de Wet van Mozes al

dan niet van toepassing is op de heidense bekeerlingen zoals dat in het Oude Testament het geval was.

2) We zouden volledig voorbij moeten gaan aan het feit dat er gelovigen waren die leerden dat de Wet van God, geschreven door Mozes, nog steeds geldig was en dat er niemand was die hen daarin corrigeerde in het Handelingen 15 besluit, maar dat ze alleen maar bevestigd werden.

3) We zouden moeten negeren dat de beslissing van de vergadering bestond uit basis geboden die aan de heidenen werden gegeven waar ze zich als eerste aan moesten houden en dat deze geboden uit de Wet van Mozes komen en cultische, heidense tempel praktijken aanduiden. Dit gaat natuurlijk in TEGEN de stelling dat de Wet van Mozes niet meer geldt voor de heidenen. Het slaat nergens op dat Jakobus geboden uit de Wet van Mozes zou citeren om vervolgens te stellen dat de Wet van Mozes afgeschaft is.

4) We zouden vers 21 volledig moeten negeren waarin Jakobus wijst op het feit dat de Wet van Mozes elke sabbat wordt gelezen. Hij vernoemt dit als ONDERDEEL VAN DE OPLOSSING EN BESLUIT voor de bekeerde heidenen.

5) We zouden ons niets moeten aantrekken van wat Jesjoea zei in Mattheüs 5:17-19, waarin staat dat geen geboden worden afgeschaft of voorbij gaan totdat de hele Wet en alle profeten zijn vervuld en totdat de hemel en de aarde voorbij zijn gegaan. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde moeten nog komen; ook Petrus zegt dit (2 Petrus 3:13). De eerste hemel en aarde verdwijnen pas op het moment dat Openbaring 21 wordt vervuld.

6) We zouden het feit moeten wegwuiven dat er geen enkele profetie in de Schrift ons vooraf zegt dat er ooit een gebod afgeschaft zal worden. Het zou in strijd zijn met Amos 3:7 als er geboden uit de Wet van Mozes afgeschaft zouden worden.

7) We zouden moeten negeren dat God het Woord is, dat Hij niet verandert (Maleachi 3:6) en dat Zijn Woord er al vanaf het begin is (Joh. 1:1).

8) We zouden aan het feit moeten voorbijgaan dat Jesjoea Zelf zei dat je alles in acht moest nemen en doen wat vanuit de stoel van Mozes geleerd werd (Wet van Mozes – Mat. 23:2-3) en dat Jesjoea Zelf opdracht gaf om alle volken te onderwijzen in de geboden die Jesjoea had gegeven (Mat. 28:19-20); de Wet van Mozes inbegrepen.

9) We zouden onze eigen hermeneutische principes (de kunst van het interpreteren) moeten schenden, doordat we gebruik zouden maken van inlegkunde in plaats van uitlegging.

10) We zouden moeten negeren dat de Schrift de Wet van Mozes perfect, rechtvaardig, goed, leven, licht, de weg, vrijheid, heilig,... noemt. Het zou dus heel slecht zijn om de Wet van God deels of volledig af te schaffen omdat het alle Schriftdelen zou vernietigen die het bovenstaande over de Wet van God, geschreven door Mozes, zeggen. Geboden wegnemen uit een perfecte Wet zou de Wet alleen maar onvolledig en onvolmaakt maken.

We moeten erover waken om niets toe te voegen aan of weg te nemen van Gods geboden. We moeten zeker traag zijn in het beschuldigen van de Vergadering in Jeruzalem dat zij dit gedaan zouden hebben, vooral omdat ze, als deel van de oplossing voor bekeerde heidenen, het voorlezen van de Wet van Mozes op Sabbat aanhalen.

Deuteronomium 12:32

³² ... U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen. (Zie ook Deutr. 4:2)

Het zou duidelijk moeten zijn dat Gods Wet in Handelingen 15 op geen enkele manier wordt afgeschaft. Sterker nog, net na de beslissing in Handelingen 15 stuurt de Vergadering hen erop uit om het besluit over te brengen aan de gelovige Joden.

Handelingen 16 is interessant. Voor hun vertrek ontmoeten ze immers Timotheüs die een Griekse vader en een Joodse moeder heeft. Paulus besnijdt Timotheüs omwille van de Joden in dat gebied.

Laten we daar eens kritisch naar kijken. Als Handelingen leert dat Gods Wet, waar de besnijdenis een onderdeel van is, is afgeschaft, waarom besnijdt Paulus dan Timotheüs vlak voor ze op weg gaan om een besluit over te brengen waarin staat dat de besnijdenis is afschaft? Dat zou het laatste zijn wat hij had moeten doen!

Als ik Timotheüs was, dan had ik gewoon Handelingen 15 geciteerd; het besluit dat ze gingen brengen. Is het logisch dat Paulus het zo belangrijk vond om Timotheüs te besnijden terwijl hij een boodschap overbracht die de besnijdenis afschafte? Nee, het zou heel vreemd zijn.

Maar als we Handelingen 15 goed lezen, vooral vers 5 als deel van de discussie en vers 21 als deel van het besluit, zouden we begrijpen waarom Paulus Timotheüs moest besnijden. Hij moest handelen in overeenstemming met het besluit dat hij ging afleveren.

Sommigen zullen nu Galaten 2 aanhalen om aan te tonen dat Paulus tegen de besnijdenis onderwees. Ironisch genoeg is het Besnijdenis gezelschap hetzelfde als dit in Handelingen 15:1. Zij geloofden dat de besnijdenis een middel was om gered te worden. Dit is een VALSE besnijdenis die niet uit geloof is. NATUURLIJK onderwees Paulus daartegen!

Paulus leert dat de besnijdenis als middel om gered te worden, waardeloos en een dwaling is; wat telt is het houden van Gods geboden uit geloof, en daar hoort de besnijdenis nog steeds bij.

Nu we Handelingen 15 intensief hebben behandeld, moeten we ook Handelingen 21 bestuderen, want ze zijn gelijkaardig. Paulus wordt ervan beschuldigd dat hij niet de hele Wet van God onderwijst. Jakobus zegt dat hij weet dat die beschuldigingen over Paulus niet waar zijn en hij vraagt Paulus om te bewijzen dat hij de Wet van God houdt door offers te brengen in de tempel.

Het is interessant dat Jakobus 'zo wandelen' definieert als iemand die de Wet van God, geschreven door Mozes, in acht neemt.

Handelingen 21:19-26

¹⁹ En nadat hij hen gegroet had, verhaalde hij tot in bijzonderheden wat God door zijn bediening onder de heidenen gedaan had. ²⁰ Toen zij dat gehoord hadden, prezen zij de Heere en zeiden tegen hem: U ziet, broeder, hoeveel duizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allemaal ijveraars voor de wet. ²¹ Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert afvallig te worden van Mozes, doordat u zegt dat zij de kinderen niet moeten besnijden en ook niet moeten wandelen overeenkomstig de gebruiken van de wet. ²² Wat staat ons nu te doen? Het is beslist noodzakelijk dat heel de menigte samenkomt, want zij zullen horen dat u gekomen bent. ²³ Doe daarom wat wij u zeggen. Wij hebben vier mannen die een gelofte

gedaan hebben. ²⁴ Neem die bij u, reinig u samen met hen en betaal voor hen de kosten van de offers, zodat zij zich het hoofd kunnen laten scheren en allen kunnen weten dat er niets waar is van wat hun over u verteld is, maar dat u zo wandelt dat u ook zelf de wet in acht neemt. ²⁵ Maar wat de heidenen betreft die geloven, hebben wij geschreven en goedgevonden dat zij niets dergelijks in acht hoeven te nemen, behalve dat zij zich moeten wachten voor afgodenoffers, voor bloed, voor het verstikte en voor ontucht. ²⁶ Toen nam Paulus de mannen mee en de dag daarna reinigde hij zich samen met hen, ging de tempel binnen en maakte bekend wanneer de dagen van de reiniging vervuld zouden zijn, namelijk wanneer voor ieder van hen het offer zou worden gebracht.

Het is dus duidelijk dat Paulus de hele Wet van God onderhield en onderwees, maar waarom worden de vier instructies die in Handelingen 15 aan de heidenen werden gegeven hier genoemd?

We moeten beseffen dat er een verschil IS tussen Joden en Grieken. MAAR het is echt belangrijk om te begrijpen wat dat verschil is.

Joden zijn opgegroeid met de Wet van God. Grieken die tot geloof kwamen, wisten niets van Gods Wet. Toen Paulus in Handelingen 21 opnieuw ermee werd geconfronteerd dat hij niet de hele Wet zou onderwijzen en onderhouden, liet Jakobus zien dat deze beschuldigingen vals waren en Paulus bewees dit door de kosten van de offers te betalen. Jakobus zegt dat Paulus 'zo wandelt', waarmee hij bedoelt dat Paulus de hele Wet naleeft.

Hebt u dit begrepen? Het is interessant, want het betekent dat Jakobus 'zo wandelen' definieert als het houden van de hele Wet van God, besnijdenis inbegrepen.

De oorspronkelijke beschuldiging gericht aan Paulus in Handelingen 21 was zijn houding tegenover Joden. Maar Handelingen 21 vermeldt hetzelfde besluit uit Handelingen 15 om hen te informeren dat dezelfde instructies om de hele Wet van God na te leven, ook gericht zijn aan de heidenen, zoals uitgelegd in Handelingen 15.

Het is ons gebed dat je gezegend werd door dit onderwijs. Denk eraan om altijd alles te toetsen. Sjalom! Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)